

36

Benigno Zuniga

Katolička Biblija potresla je starog svećenika

Bilo mi je već preko pedeset godina i još sam uvijek živio u potpunoj duhovnoj tami. Mnogo godina sam već bio svećenik, no ono što sam znao o Isusu Kristu bilo je ograničeno i iskrivljeno. Da, pravi Krist Biblije bio mi je prikiven putem složenog religijskog doktrinarnog sustava.

Vjerovao sam da izvan Rimokatoličke crkve nema mogućnosti za spasenje i da je papa, kao Kristov predstavnik na Zemlji, nepogrešiv. Moja odanost je bila tolika da sam za obranu pape bio spremamati svoj život.

Što sam naučio od Rimokatoličke crkve

U školu sam išao kod isusovačkih redovnika i već sa šesnaest godina odlučio sam i sâm postati jedan od njih. Školovao sam se na svećeničkim sjemeništima u Peruu, Ekvadoru, Španjolskoj i Belgiji te na posljeku bio zaređen. Mnogo godina radio sam kao učitelj u različitim rimokatoličkim školama, a kasnije i u jednom sjemeništu. Zatim sam obavljao dužnost zamjenika rektora dijecezan-skog suda, bio sam vojni kapelan i tijekom svoje svećeničke službe upravljao sam dvjema najvažnijim župama u svojoj zemlji.

Kao župni svećenik bio sam odlučan u tome da porazim protestante na svojem području. Smatrao sam ih hereticima i svojim sam ih vjernicima prikazivao kao izrazito nemoralne ljude. Budući da su se neki od tih protestanata neprestano pozivali na autoritet Biblije, odlučio sam napisati knjigu u kojoj bih na temelju Biblije razotkrio njihove zablude.

Što sam naučio pomoću Biblije

Duge tri godine proučavao sam Bibliju poglavje po poglavlje i do dna duše me potreslo ono što sam pritom uvidio, naime da sam u zabludi ja. Umjesto da ja opovrgnem te heretike, mene je opovrgla vlastita rimokatolička Biblija; i to sve što sam dotad vjerovao. Po-

čeo sam uviđati koliko se malo sadržaj rimokatoličkog vjerovanja slaže s Biblijom. Dok sam nastavio proučavati Bibliju često su mi, zbog toga što sam ljudske zamisli slijedio poslušnije negoli Božji nauk, znale navrijjeti suze.

Još jedan učinak sustavnog proučavanja Biblije bilo je to što se probudila moja savjest. Uvidio sam da sam daleko od Boga. Kao svećenik odavao sam dojam svetosti, ali sam u stvarnosti bio grešnik i vodio potpuno svjetovan život. Crna oprava koju sam nosio simbolizirala je tamu mojega srca. Počeo sam čeznuti za slobodom, no nju mi nisu mogli dati ni sakramenti, ni molitve svecima, ni pokore, ni sveta voda, ni isповijedanje grijehâ pred ljudskim isповједnikom – i to bez obzira koliko god sam se trudio činiti sve to.

Krist me promijenio

Jednoga dana sam konačno predao svoje srce Bogu, ja svećenik star više od pedeset godina. Kleknuo sam pred Kristom i, premda ga nisam vido, prepoznao ga kao stavnog i živog. Skrušeno i duboko ožalošćen priznao mu da sam ga vrijeđao tijekom svojeg groznog življenja u grijehu. Pred svojim duhovnim očima vido sam križ, na kojem je On prolio svoju dragocjenu krv kako bi me oslobođio kazne koju sam itekako bio zasluzio.

Ishod te molitve bio je promijenjen život! Krist me pozvao iz “grobne” duhovne tame i otada sam ga mogao iskusiti i upoznati kao živoga Gospodina. Tajna pravog duhovnog života je u tome da se sretne Krista Isusa u ispravnoj i dubokoj vjeri. Kada Krist preuzme vođenje ljudskoga srca, zajamčen je svaki drugi duhovni blagoslov.

